

BOSNA I HERCEGOVINA
REPUBLIKA SRPSKA
VRHOVNI SUD REPUBLIKE SRPSKE
Broj: 14 0 U 002688 15 Uvp
Banja Luka, 31.01.2018. godine

Vrhovni sud Republike Srpske, u vijeću sastavljenom od sudija Vesne Antičić, kao predsjednice vijeća, te Smiljane Mrše i Strahinje Ćurkovića kao članova vijeća, uz sudjelovanje zapisničara Mire Mačkić, u upravnom sporu po tužbi M.V. iz P., kojeg zastupa punomoćnik M. E., advokat iz P., Ulica ... broj ... (u daljem tekstu: tužilac), protiv akta broj od 09.2.2015. godine tuženog Fonda za ..., Republike Srpske, B., Nj. broj ..., u predmetu starosne penzije, odlučujući o zahtjevu tužioca za vanredno preispitivanje presude Okružnog suda u Istočnom Sarajevu broj 14 0 U 002688 15 U od 30.6.2015. godine, u sjednici vijeća održanoj dana 31.1.2018. godine, donio je

PRESUDU

Zahtjev se odbija.

Odbija se zahtjev tužioca za naknadu troškova postupka.

Obrazloženje

Pobijanom presudom odbijena je tužba izjavljena protiv uvodno označenog akta tuženog, kojim je odbijena žalba tužioca izjavljena na privremeno rješenje Filijale tuženog u I. S. broj ... od 04.4.2014. godine, koje je donijeto u izvršenju rješenja tuženog od 26.3.2014. godine i presude Okružnog suda u Istočnom Sarajevu broj 14 0 U 002206 13 U od 30.12.2013. godine, te riješeno da se tužiocu prizna pravo na starosnu penziju počev od 17.4.2013. godine u mjesečnom iznosu od 343,84 KM.

Odbijanje tužbe sud je obrazložio stavom da je rješenjem tuženog od 28.3.2013. godine, predmetna upravna stvar konačno riješena jer da je tužilac podnio zahtjev za ostvarivanje prava na starosnu penziju dana 03.12.2012. godine, po kojem je odlučeno rješenjem od 10.01.2013. godine i odbijena žalba protiv tog rješenja rješenjem tuženog od 28.3.2013. godine a protiv istog nije pokrenuo upravni spor, što daje osnovan zaključak da je po tom zahtjevu postupak pravosnažno okončan; da je predmet ovog postupka rješavanje tužiočevog zahtjeva podnijetog dana 17.7.2013. godine, kojim je tražio ostvarivanje prava na starosnu penziju jer da je 09.7.2013. godine, po Javnom pozivu za ... V. R. S. izvršena uplata neplaćenih doprinosa za tužioca tako da je njegov penzijski staž na dan 17.4.2013. godine iznosio 40 godina, kada je tužilac imao 58 godina, 5 mjeseci i 23 dana života. Saglasno navedenom sud je zaključio da je tuženi pravilno primijenio odredbu člana 131. stav 2. Zakona o penzijskom i invalidskom osiguranju Republike Srpske („Sl. glasnik RS“ broj 134/11, 82/13 i 103/15 u daljem tekstu: Zakon o PIO), kada je tužiocu odredio početak ostvarivanja prava na starosnu penziju od 17.4.2013. godine.

Blagovremenim zahtjevom za vanredno preispitivanje te presude (u daljem tekstu: zahtjev), tužilac pobija njenu zakonitost zbog pogrešne primjene materijalnog prava. Ističe da je pobijanom presudom tužba odbijena iako su prethodne dvije presude u istoj stvari bile uvažavajuće te su poništeni u tim sporovima osporeni akti dok je u pobijanoj presudi sa istim činjenicama i dokazima odlučeno drugačije. Dodaje da je podnio zahtjev za priznavanje prava na starosnu penziju dana 03.12.2012. godine nakon što mu je prestao radni odnos radi ispunjavanja uslova za starosnu penziju, iako do tada njegov poslodavac nije uplatio sve doprinose za penzijsko i invalidsko osiguranje, ali je nakon toga taj doprinos uplaćen kada je on 17.7.2013. godine ažurirao zahtjev pa mu je priznato pravo na starosnu penziju počev od 17.4.2013. godine iako mu je to pravo trebalo biti priznato od 03.12.2012. godine, kada je podnio prvobitni zahtjev. Zbog navedenog je pobijanom presudom odlučeno suprotno ranijim presudama nižestepenog suda. Predlaže da se zahtjev uvaži i pobijana presuda preinači ili ukine, te da mu se naknade troškovi postupka u iznosu od 1.875,00 KM.

U odgovoru na zahtjev tuženi je ostao kod razloga sadržanih u obrazloženju osporenog akta, dodajući da osporenim aktom nisu povrijeđene odredbe Zakona o PIO, niti pravila postupka. Predložio je da se zahtjev odbije.

Razmotrivši zahtjev, pobijanu presudu, odgovor na zahtjev, te ostale priloge u spisima predmeta, na osnovu odredbe člana 39. Zakona o upravnim sporovima („Službeni glasnik RS“ broj 109/05 i 63/11- u daljem tekstu: ZUS), ovaj sud je odlučio kao u izreci ove presude iz slijedećih razloga:

Osporenim aktom je odbijena žalba tužioca izjavljena protiv privremenog rješenja od 04.4.2014. godine, uz obrazloženje da nije sporno da je tužilac podnio zahtjev za ostvarivanje prava na starosnu penziju dana 03.12.2012. godine, po kojem je odlučeno rješenjem od 10.1.2013. godine, te je odbijena žalba tužioca protiv tog rješenja od 28.3.2013. godine, na koji način je po zahtjevu tužioca od 03.12.2012. godine pravosnažno odlučeno, jer tužilac protiv tog drugostepenog rješenja nije podnio tužbu u upravnom sporu. S obzirom da je tužilac podnio novi zahtjev dana 17.7.2013. godine, nakon uplate nedostajućih doprinosa za PIO, tužiocu je po stavu tuženog pravilnom primjenom odredbe člana 131. stav 2. ZPIO priznato pravo na starosnu penziju počev od 17.4.2013. godine.

Nije sporno među strankama u ovom upravnom sporu, da je tužilac nakon prestanka radnog odnosa podnio zahtjev za ostvarivanje prava na starosnu penziju, kada je utvrđeno da nisu uplaćeni svi doprinosi od strane poslodavca F. F1. K. a.d. P. u stečaju, nakon čega je V. R. S. dana 09.7.2013. godine uplatila doprinose za tužioca po Javnom pozivu za socijalno zbrinjavanje radnika.

S obzirom da je pravosnažno okončan postupak po zahtjevu tužioca od 03.12.2012. godine, pravilno je osporenim aktom odbijena žalba izjavljena na privremeno rješenje kojim je tužiocu priznato pravo na starosnu penziju počev od 17.4.2013. godine u iznosu od 343,84 KM sa kasnijim usklađivanjima, kako je navedeno u dispozitivu tog rješenja, jer je nastupila nova činjenica-uplata doprinosa i uslijedilo podnošenje novog zahtjeva. Privremeno rješenje je donijeto primjenom člana 205. Zakona o opštem upravnom postupku („Sl. glasnik RS“ broj 13/02, 87/07 i 50/10), jer nedostaju podaci o platama za 2010., 2011. i 2012. godinu nakon čijeg pribavljanja će se po službenoj dužnosti donijeti konačno rješenje. Neosnovano je pozivanje tužioca na stavove iz ranijih presuda nižestepenog suda, s obzirom da je u predmetnom upravnom sporu cijenjena zakonitost osporenog akta prema razlozima njegovog

obrazloženja u pogledu činjeničnog stanja i primjene relevantnih odredaba ZPIO, koji su potpuni, jasni i dovoljno obrazloženi razlozi koji nisu u suprotnosti sa odredbom člana 131. stav 2. ZPIO.

Iz iznijetih razloga, po ocjeni ovog suda, u pobijanoj presudi nisu ostvareni razlozi iz odredbe člana 35. stav 2. ZUS, pa se zahtjev odbija, kao neosnovan jer nisu ostvareni razlozi iz odredaba člana 10. ZUS za poništenje osporenog akta.

Odluka iz stava 2. izreke presude se zasniva na odredbama člana 49. i 49. a) ZUS, s obzirom da je tužilac izgubio spor pa mu ne pripada pravo na naknadu troškova spora.

Zapisničar
Mira Mačkić

Predsjednica vijeća
Vesna Antičić

Tačnost otpravka ovjerava
Rukovodilac sudske pisarnice
Amila Podrašćić